

Svenskhet

Finns det något som är svenskt? Denna fråga har ställts på sin spets genom de konservativa Sverigedemokraterna, som genom den frågan driver sin politik av främlingsfientlighet. Vänstern och kultureliten skrattar åt dem, fnysar åt frågan och hänvisar till att t o m den skånska spidekagan är import från Tyskland.

Den som någonsin rest utanför Sveriges gränser vet emellertid att det finns en svensk särart. Frågan är därför inte så mycket vad som är svenskt, utan mer vad svenskt som är värt att bevara, att försöka skydda från inflytande, då vårt samhälle i så fall skulle bli sämre av utländskt inflytande.

I den mån vi kan finna något som vi kan anse vara skyddsvärt, då måste det innebära att människor som kommer för att bosätta sig i Sverige, måste omfatta, eller lära sig att omfatta denna kulturdel. Detta låter hårt och kanske to m totalitärt. Men betänk då att de flesta västländer håller yttrandefriheten så kär att de slår vakt om den, oaktat andra kulturer.

Mitt förslag på kultursärart är en som vi delar med de nordiska länderna, vilket därför gör den mer nordisk än genuint svensk. I enkäter svarar över 80% av tillfrågade från Danmark, Finland, Norge och Sverige, att de litar i stor utsträckning på andra människor. Andelen som har tillit i samma utsträckning är från t ex USA 40% och Ryssland 28%.

Denna tillit har mängder av positiva konsekvenser och ger ett mänskligt samhälle. Den innebär att ekonomiska transaktioner blir enklare då man tenderar att kräva mindre skydd i affärer med varandra. Den innebär att människor känner samhörighet med kollektiv som går utanför blodsbandet. Den välkända tilltron till staten som finns i Sverige har sannolikt sin grund i kulturens förmåga att ge människor tilltro till andra. Tilltron till staten har hävdats vara svenskens vilja till underkastelse. Jag hävdar raka motsatsen. Svenskens starka förmåga att ha tillit andra, oaktat släktband, gör att vi kan skapa en stat som har vårt förtroende.

Statistiskt finns ett starkt samband mellan en befolknings förmåga att känna förtroende för andra och det landets inkomstnivå och landets inkomstfördelning. Ju högre förtroende, ju högre inkomst och ju lägre inkomstspridning. Vårt förtroende hänger således samman med både vår levnadsstandard och vår jämlikhet. Orsakssambandet kan diskuteras, men sambandet kan inte.

Personligen finner jag ett samhälle med högt förtroende, jämlikhet och höga inkomster vara överlägset andra samhällen. Jag vill inte ha inflytande från andra som innebär att vi litar mindre på varandra, att vi får större klasskillnader eller lägre välstånd. I dessa aspekter är den svenska kulturen överlägsen. Och därför värd beskydd. Jag är konservativ i bemärkelsen att Sverige, och de nordiska länderna, har i förtroendet skapat en kulturdel som är skyddsvärd.

Diskussionen kan sedan bli hur denna kulturdel skall bevaras. Min tro är att individualism och familjeband innebär att känslan för andra förtunnas. Jag kan således inte acceptera uttryck för ideologier som bygger på separation, där individen, familjen eller en annan åtskiljande värdering dominerar.

Men medan metoden för bevarande förvisso kan bli föremål för omfattande diskussioner, borde vi kunna enas om elementet i kulturen som är värt att bevara och förädla. Mitt förslag är känslan för de andra människorna, vår tillit till varandra.

Öllsjö den 2 januari 2013

Sven-Olof Collin